

Art. 71. 1. Dotychczasowi profesorowie zwyczajni stają się samodzielnymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy, zachowując tytuł naukowy profesora zwyczajnego i uzyskują stopień naukowy doktora nauk.

2. Dotychczasowi profesorowie nadzwyczajni stają się samodzielnymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy, zachowując tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i mogą uzyskać stopień doktora nauk (art. 43 ust. 3 i 4) bez uprzedniego uzyskiwania stopnia kandydata nauk.

3. Centralna Komisja Kwalifikacyjna zadecyduje do dnia 31 grudnia 1952 r. o przyznaniu odpowiednich tytułów naukowych innym dotychczasowym samodzielnym pracownikom nauki. Do tego terminu pracownicy ci zachować mogą dotychczasowe stanowiska.

4. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały stopień doktora na podstawie przepisów dotychczasowych i posiadają znaczny dorobek naukowy, mogą uzyskać stopień doktora nauk (art. 43 ust. 3 i 4) bez uprzedniego uzyskiwania stopnia kandydata nauk.

Art. 72. Dotychczasowi adiunkci, starsi asystenci i asystenci szkół wyższych stają się pomocniczymi pracownikami nauki w rozumieniu niniejszej ustawy i zachowują odpowiedni tytuł naukowy.

Art. 73. 1. Osoby, powołane na członków rzeczywistych Polskiej Akademii Nauk, jeżeli nie posiadają tytułu naukowego profesora zwyczajnego oraz wyższego stopnia naukowego, uzyskują z chwilą ich powołania tytuł naukowy profesora zwyczajnego i stopień naukowy doktora nauk.

2. Osobom, powołanym na członków korespondentów Polskiej Akademii Nauk, Centralna Komisja Kwalifikacyjna przyzna na wniosek Prezydium Polskiej Akademii Nauk tytuł naukowy profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego oraz stopień naukowy doktora nauk lub kandydata nauk.

Art. 74. Przepis art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Rada Ministrów może na wniosek ministra, do którego zakresu działania należy określona dziedzina gospodarki narodowej, tworzyć lub wydzielać z administracji państwowej instytuty naukowo-badawcze, zwane dalej „instytutami“.

Art. 75. Warunki i tryb uznawania istniejących placówek za placówki naukowe w rozumieniu niniejszej ustawy ustali rozporządzenie Rady Ministrów. Przepis niniejszy nie dotyczy placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Art. 76. W zakresie, unormowanym niniejszą ustawą, tracą moc wszystkie przepisy dotychczasowe, a w szczególności dekret z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415).

Art. 77. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego oraz innym ministrom.

Art. 78. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

39

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO ORAZ MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 24 stycznia 1952 r.

w sprawie ustalenia sieci dróg państwowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 16 czerwca 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 225) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zalicza się do kategorii dróg państwowych

drogi publiczne, których wykaz będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

40

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 stycznia 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg krajów Konwencji i Porozumień Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Paryżu dnia 5 lipca 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 15 Światowej Konwencji Pocztowej, podpisanej w Paryżu dnia 5 lipca 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 64, poz. 436), następujące kraje złożyły dokumenty ratyfikacyjne wymienionych niżej umów Światowego

Związku Pocztowego z dnia 5 lipca 1947 r., a mianowicie:

I. Światowej Konwencji Pocztowej z protokołem końcowym, regulaminem wykonawczym oraz postano-

wieniami i protokołem końcowym, dotyczącymi przewozu przesyłek listowych drogą powietrzną;

II. Porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością, z protokołem końcowym i regulaminem wykonawczym;

III. Porozumienia o paczkach pocztowych z protokołem końcowym, regulaminem wykonawczym oraz postanowieniami i protokołem końcowym, dotyczącymi przewozu paczek pocztowych drogą powietrzną;

IV. Porozumienia o przesyłkach za pobraniem z regulaminem wykonawczym;

V. Porozumienia o przekazach pocztowych z regulaminem wykonawczym i dodatkiem w sprawie obrotu pocztowego bonów podróжных;

VI. Porozumienia o pocztowych przelewach pieniężnych z regulaminem wykonawczym;

VII. Porozumienia o zleceniach z regulaminem wykonawczym;

VIII. Porozumienia o prenumeracie gazet i czasopism z regulaminem wykonawczym;

Kraj	Umowy ratyfikowane	Data
Chile	I, II, III, V, VII, VIII	dnia 11 sierpnia 1950 r.
Francja we własnym imieniu oraz w imieniu Maroka i Tunisu	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII	dnia 1 października 1949 r.
Irlandia	I, II	dnia 15 grudnia 1950 r.
Portugalia	I	dnia 20 maja 1950 r.
Szwecja	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII	dnia 12 czerwca 1948 r.
Turcja	I, II, III, IV, V, VII, VIII	dnia 20 czerwca 1950 r.
Wenezuela	I, III	dnia 23 lutego 1951 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w związku z przyjęciem na członków Światowego Związku Pocztowego zgodnie z art. 3 Światowej Konwencji

Pocztowej następujące kraje stały się stronami wymienionych niżej umów:

Kraj	Umowy	Data
Burma	I	dnia 4 października 1949 r.
Burma	II	dnia 4 sierpnia 1950 r.
Izrael	I	dnia 24 grudnia 1949 r.

Zgodnie z art. 9 Światowej Konwencji Pocztowej następujące kraje rozciągnęły moc obowiązującą od-

powiednich umów na niżej wymienione posiadłości zamorskie:

Kraj	Umowy	Data
Australia:		
Papua i Wyspy Norfolk oraz terytoria powiernicze Nowej Gwinei i Nauru	I	dnia 13 października 1950 r.
Francja:		
Zachodnia Afryka Francuska, Zwrotnikowa Afryka Francuska, Madagaskar i przyległości, Wyspy Komoryjskie, Nowa Kaledonia i przyległości, Posiadłości francuskie w Indiach, Posiadłości francuskie w Oceanii, Somali francuskie, Wyspy Saint Pierre i Miquelon, Terytoria powiernicze Togo i Kamerun, Kondominium Nowe Hebrydy	I, II, III, IV, V	dnia 4 sierpnia 1951 r.
Nowa Zelandia:		
Samoa Zachodnia	I, II	dnia 10 lipca 1948 r.
Holandia:		
Nowa Gwinea holenderska	I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII	dnia 23 sierpnia 1950 r.
Surinam i Curaçao	I, II, III, IV, V, VII,	dnia 25 sierpnia 1948 r.
Indie holenderskie	I, II, III; IV, V, VI, VII	dnia 25 sierpnia 1948 r.

Notą z dnia 16 października 1951 r. Indonezja zakomunikowała Rządowi Szwajcarskiemu, że uważa się za nadal związaną, jako państwo niepodległe, powyż-

szymi umowami, które zostały objęte notyfikacją Rządu Holenderskiego.
Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Stołecznych Zakładów Graficznych Nr 7 w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.